

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

WYCHODZI W SOBOTĘ KAŻDEGO TYGODNIA

Nr 5.

Kielce, dnia 14 kwietnia 1928 roku.

Rok IX.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Telefon Nr 176.

Przedpłata za rok 1928 — 8 złotych. — Numer pojedynczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Wojewódzki“ w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ: Dział urzędowy. — Okólniki Wojewody Kieleckiego:

Nr 20/28 — Wykonywanie planów regulacyjnych (zabudowy)	1
Nr 21/28 — Wyzdzielanie i sprzedaż gruntów państwowych na cele mieszkaniowe	2
Nr 22/28 — Opłata stemplowa od podań	3
Dział nieurzędowy. — Obwieszczenia	3
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów	4

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIKI.

Urząd Wojewódzki w Kielcach

(Okręgowa Dyrekcja Robót Publ.)

Dnia 14 lutego 1928 r.

Nr III-432/28.

Przedmiot: *Wykonywanie planów regulacyjnych (zabudowy).*

OKÓLNİK Nr 20.

Do wszystkich Starostw i Magistratów miast wydzielonych wojew. kieleckiego.

Urząd Wojewódzki udziela do wiadomości i zastosowania się następujące wyjaśnienia Ministerstwa Robót Publicznych w sprawie planów regulacji miast.

Ostatniemi czasy pojawiły się kilkakrotnie w prasie ogłoszenia szeregu zarządów miast, które rozpisują przetargi publiczne na wykonanie planów pomiarowych i regulacyjnych. Z treści tych ogłoszeń można wywnioskować, że wymienione zarządy miejskie uważają sporządzenie planu pomiarowego i regulacyjnego za czynności

ściśle pokrewne, niemal identyczne, podejmowane z reguły przez jednego wykonawcę mierniczego na zasadach zwykłej konkurencji cen.

Powyższy stan rzeczy, wynikający z wyraźnej nieświadomości właściwych organów miejskich, uznać należy za niepożądany.

Ministerstwo Robót Publicznych wyjaśnia, że plan pomiarowy i plan regulacyjny (zabudowania) są elabaratami, nie mającymi z sobą nic wspólnego, a tem tylko związani, że plan regulacyjny może być sporządzony jedynie na uprzednio przygotowanym podkładzie planu pomiarowego. Prace te powinny być wykonywane przez siły fachowe o zupełnie odrębnych kwalifikacjach: plan pomiarowy przez geometrę lub inżyniera, plan regulacyjny przez architekta-urbanistę lub przez inżyniera-urbanistę, w wyjątkowych wypadkach uzdolnienia, także przez geometrę-urbanistę. Plan pomiarowy opracowuje się według pewnych, ustalonych zasad nauki ścisłej, — plan regulacyjny jest pracą kompozycyjną, twórczą. Istota planu regulacyjnego (zabudowy) polega na nakreśleniu wytycznych przyszłego rozwoju miasta zazwyczaj na okres 20—40 lat.

Plan powyższy powinien czynić zadość potrzebom wszelkiego rodzaju komunikacji, budowlanym, bezpieczeństwu ogniowego, zdrowotnym i estetycznym, przy czem niezbędne jest zapewnienie miejscowości warunków łatwego odwodnienia i zaopatrzenia w wodę, oraz przewidzenie niezbędnych przestrzeni zazielenionych i wolnych od zabudowy dla wypoczynku, rozrywki i sportu.

Sieć ulic, dostosowana do konfiguracji terenu, rozmiarów oczekiwanego ruchu oraz wysokości zabudowy przyległych gruntów, powinna uwzględniać różnicę pomiędzy arterjami komunikacyjnymi i ulicami t. zw. mieszkalnymi.

Gęstość, wysokość i rodzaj zabudowy oraz rozmiary, parcelację i położenie względem stron świata poszczególnych bloków budowlanych należy normować według ich przeznaczenia, mając na względzie zapewnienie dostatecznego dostępu światła do budowli przeznaczonych do stałego przebywania ludzi. Nadto rozplanowanie bloków i parcel powinno umożliwiać łatwe ich odwodnienie i zaopatrzenie w wodę.

Skoro istota planu zabudowy, jak to wynika z powyższego, różni się zasadniczo od istoty planu pomiarowego, który polega jedynie na graficznym przedstawieniu stanu istniejącego, — metody sporządzenia pierwszego różnić się muszą zasadniczo od metod sporządzenia drugiego. O ile tedy przy sporządzaniu planu pomiarowego przetarg cen może być uzasadniony, o tyle przy sporządzaniu planu regulacyjnego jest niewłaściwy.

Ze względu na wadliwy w wielu wypadkach sposób zabudowania miast polskich wskazanem jest, aby przy odczuwanej już dziś przez miasta potrzebie uregulowania istniejącego stanu rzeczy oraz przyszłego rozwoju budowlanego, sporządzanie planów zabudowy spoczywało w rękach rzeczywiście wykwalifikowanych.

Plany dla mniejszych niezasobnych miast należałoby oddawać w ręce jednego inżyniera. Plany miast większych — opracowywać w sposób normalny, t. j. powierzyć pomiar geometrze lub inżynierowi, a plan regulacyjny (zabudowy) — urbanście.

Ogłoszenia, w rodzaju wspomnianych na wstępie, powodują dla miast jedynie straty materialne, gdyż plany wykonane przez siły niepowołane wywołują nieproduktywne wydatki, trudności przy ich zatwierdzaniu przez Ministerstwo Robót Publicznych, względnie Urzędy Wojewódzkie i niekorzystne zwłoki w wykonaniu zamierzeń budowlanych gmin miejskich.

Nadmienia się również, że o pozyskanie planów regulacyjnych (zabudowy) powinny miasta zabiegać przed ujawnieniem tendencji rozbudowy. W sprawach sporządzania tych planów zwracać się do znanych sił fachowych, a w razie nieznajomości takowych, zasięgać informacji w Dyrekcji Robót Publicznych lub w Towarzystwie

Urbanistów Polskich w Warszawie (ul. Koszykowa 55, Wydział Architektury Politechniki).

Za Wojewodę: *Krug*, Dyrektor Robót Publ.

Urząd Wojewódzki w Kielcach
(Okręgowa Dyrekcja Robót Publ.)

Dnia 15 lutego 1928 r.

Nr III-421/28.

Przedmiot: *Wydzierżawianie i sprzedaż gruntów państwowych na cele mieszkaniowe.*

OKÓLNIK Nr 21.

Do wszystkich Starostw i Magistratów miast wydzielonych wojew. kieleckiego.

Wydzierżawienie lub sprzedaż gruntów państwowych instytucjom społecznym i spółdzielniom mieszkaniowym na cele mieszkaniowe po ulgowych cenach na zasadzie rozporządzenia z 22 kwietnia 1927 roku o rozbudowie miast może być dokonywane jedynie w wypadku, gdy wymienione instytucje i spółdzielnie dają gwarancję ekonomicznej budowy, opartej na rzeczowej kalkulacji czynszów mieszkaniowych.

W tym celu poleca Urząd Wojewódzki, by do wniosków w sprawie wydzierżawienia lub sprzedaży gruntów państwowych na cele mieszkaniowe po cenach ulgowych załączone były kalkulacje czynszu mieszkaniowego.

Wymieniony czynsz powinien być obliczony według kosztów budowy, na zasadzie którego będzie ustalona wysokość rocznych rat amortyzacyjnych razem z oprocentowaniem pożyczki, wysokość kwot odpisywanych na amortyzację budynku, remont, wydatki administracyjne, podatki i asekurację.

Tak obliczony czynsz za 1 m³ użytkowej objętości mieszkań porównać należy z przeciętnym czynszem w nieruchomościach podlegających ustawie z dnia 11 kwietnia 1924 roku o ochronie lokatorów (Dz. Ust. R. P. Nr 39, poz. 406) w danej miejscowości.

Jeżeli z porównania okaże się, że czynsz w zamierzonej budowie będzie wyższy od 100 0/0 podstawowego komornego, obliczonego w złotych w złocie według norm ustalonych ustawą z 1924 roku, przy wydzierżawianiu lub sprzedaży gruntów państwowych na te cele nie będą uwzględnione ulgi ani w czynszu lub cenie, ani przy spłacie ceny kupna. Przy przedkładaniu do aprobaty należy dołączyć zarówno kalkulację czynszu zamierzonej budowy, jak i obliczenia Starostwa (Magistratu), służące do porównania i wniosku.

Za Wojewodę: *Krug*, Dyrektor Robót Publ.

Wojewoda Kielecki.

Kielce, dn. 16 lutego 1928 r.

L. B. G. 238/61/II.

Przedmiot: *Opłata stemplowa od podań.*

OKÓLNIK Nr 22.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów,
Pana Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publ.,
Panów Starostów i Kierowników P. U. P. P.
i Pana Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie.

Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 21 grudnia 1927 r. L. D. V. 11653/6 Urząd Wojewódzki, powołując się na okólnik swój z dnia 1 lutego 1927 r. Nr 20 L. BG. 846/41/II oznajmia, że w przypadku załatwienia podania (osoby zamieszkałej w Polsce), mino nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty stemplowej (art. 152, punkty a i b ustawy z dnia 1 lipca

1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. Ust. R. P. Nr 98, poz. 570), kosztu doręczenia, do których uiszczenia należy wezwać petenta w myśl ustępu trzeciego powołanego art. 152 w razie doręczenia za pośrednictwem poczty wezwania według wzoru 13 (§ 170 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r., Dz. U. R. P. Nr 123, poz. 713), wynoszą obecnie (po wejściu w życie taryfy pocztowej, ogłoszonej w Nr. 104 Dz. Ust. R. P. z 1927 r. pod poz. 905) — 95 groszy, t. j. za kartkę 15 gr., za polecenie 40 gr. i za receptis zwrotny 40 gr.

Powyższe Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości na podstawie okólnika Min. Spraw. Wewn. Nr 230 z dnia 30 grudnia 1927 r. L. OB. 4315.

Za Wojewodę: *Kietczewski.***DZIAŁ NIEURZĘDOWY.****OBWIESZCZENIA.**

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Janowi Jurczyńskiemu w Czeladzi — trzema samochodami, t. j. jednym autobusem na linii Czeladź — Sosnowiec (7 km.), oraz jednym autobusem i jednym samochodem lekkim na liniach: Czeladź — Będzin (6 km.), Wojkowice Komorne — Grodziec — Będzin (10 km.) i Będzin — Siewierz (18 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 10
urzędnicy państw. i komun. oraz uczniowie — 50% zniżki.

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Czeladzi o godz. 8 do Sosnowca, a następnie w odstępach godzinnych aż do godz. 22.

„ z Czeladzi o godz. 6:45 do Będzina, a następnie regularnie tam i z powrotem do godziny 22, zaś w środy każdego tygodnia:

„ z Wojkowic Komornych o godz. 6:30 do Grodzca — Będzina i Będzina — Siewierza tam i z powrotem do godz. 23.

Leonowi Szytli w Żarkach — jednym autobusem na linii: Żarki — Częstochowa (42 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 12

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Żarek o godz. 7 i 15 do Częstochowy,
„ z Częstochowy o godz. 12 i 19 do Żarek.

Herszkowi Epsztajnowi i Lejzerowi Koczyńskiemu — jednym autobusem na linii:

Drzewica — Opoczno (19 km.),

Drzewica — Radom (54 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 10

za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. „ 0,12

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Drzewicy o godz. 24 do Opoczna,

„ z Opoczna „ 5 „ Drzewicy,

„ z Drzewicy „ 8 „ Radomia,

„ z Radomia „ 18 „ Drzewicy.

Dyldji Landau w Radomiu, ul. Długa 24 — jednym autobusem na linii: Radom — Warszawa (103 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 10

za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. „ 0,05

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radomia o godz. 7:30 do Warszawy,

„ z Warszawy „ 17:00 „ Radomia.

Postój autobusu w Warszawie przy zbiegu ulic Raszyńskiej i Grójeckiej.

Moszkowi Jankłowi Goldfarbowi ze Zwolenia, pow. kozienickiego — dwoma autobusami na linii:
Zwolen—Radom—Warszawa (134 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. 0-3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd ze Zwolenia o godz. 5 do Warszawy,
„ z Warszawy „ 18 „ Zwolenia.

Postój autobusów w Warszawie przy zbiegu ulic
Raszyńskiej i Grójeckiej.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 27 stycznia 1928 r., na zasadzie p. c art. 10 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Rz. P. Nr 92/27, poz. 833) postanowiono:

Obszar scali niowy wsi **Biała Błotna**, gm. Irządze, pow. włoszczowskiego, ustalić na 239,03 ha, obejmujących 89,23 ha gruntów tabelowych, 93,48 ha gruntów zaserwitutowych wsi Biała Błotna, 37,23 ha gruntów hipotecznych z kolonji Przyborowice z rozparcelowanego majątku Biała Błotna i 19,03 ha gruntów hipotecznych majątku Biała Błotna.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 5 marca 1928 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 27 stycznia 1927 roku, na podstawie p. c art. 10 Ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 roku o org. Urz. Ziemsk., oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) postanowiono:

Obszar scali niowy wsi **Zarogów Piotrowice**, gminy Miechów Jaksice, pow. miechowskiego, ustalić na 179,52 ha obejmujących 162,42 ha gruntów tabelowych i zaserwitutowych obu tych wsi i 17,10 ha gruntów hipotecznych nabytych z parcelacji maj. Zarogów.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 marca 1928 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu

gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 22 grudnia 1927 r., na zasadzie p. c art. 10 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) postanowiono:

Obszar scali niowy wsi **Swiesielice**, gminy Ciepeliów, powiatu iłżeckiego ustalić na 1192,8710 ha, obejmujących grunty tabelowe wsi Swiesielice, przestrzeni 1190,0214 ha, grunty tabelowe wsi Struga przestrzeni 2,80 ha, należące do Piotra Krawczyka, tabelowe wsi Rekówka przestrzeni 0,0381 ha, należące do Franciszka Hemerskiego i pokarczemny, położony wśród gruntów wsi Swiesielice 0,0115 ha.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 28 lutego 1928 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 17 lutego 1928 roku, na zasadzie p. c art. 10 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o org. Urz. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27, poz. 833) postanowił:

Obszar scali niowy wsi **Wola Stroniecka**, gminy Stroniec, pow. radomskiego ustalić na 496,99 ha, obejmujących grunty tabelowe wymienionej wsi.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 21 marca 1928 roku.

OGŁOSZENIA.

Zgubiono dowód osobisty **Wakszlaka Gerszona Zelmana** z Radomia, wydany przez Starostwo Radomskie dnia 5 VI 1925 r. z L. 14036/1422, Nr dowodu 11321.
(3—3)

Marja Szkaradkowa, nauczycielka z Sienna, zgubiła legitymację służbową Nr 18044, wydaną przez Kuratorium szkolne okręgu warszawskiego, którą unieważnia się.

Polak Władysław z Będzina-Koszelew 6 zgubił znaczek służby śledczej Nr 19, wydany przez Wojewódzką Komendę Policji Państwowej w Kielcach.
(3—1)

Antoni Hanc post. pol. państw. z Wiślicy zgubił legitymację służbową Nr 2875, wydaną przez Wojewódzką Komendę Policji Państwowej w Kielcach.

Józef Sobera, wywiadowca wydziału śledczego w Sosnowcu, zgubił znaczek służby śledczej Nr 22 dnia 15 listopada 1926 r.
(3—1)